

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 22-005

Inzake: Administratief geschil ZVL-1886 / Competitieleader KNZB

Op 3 juni 2022 is de waterpolosecretaris van de vereniging ZVL-1886 in beroep gekomen tegen een uitspraak van de Tuchtcommissie d.d. 2 juni 2022 (TU 2022-001). De vereniging ZVL-1886, hier nader aan te duiden als appellant, heeft de Commissie van Beroep verzocht om – kort samengevat – het hiervoor genoemde oordeel van de Tuchtcommissie betreffende het vaststellen van de rangorde van de Final Six BM Meisjes (hierna te noemen: Final6) te wijzigen.

De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 9 juni 2022. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, voorzitter, mr. F.W. Drost, lid, en mr. F.L. Cavalje-van der Ham, secretaris.

Ter zitting zijn verschenen namens de KNZB de Landelijk Waterpolo Competitieleader (per beeldscherm verbinding) en namens appellant onder meer de waterpolosecretaris.

De inhoud van het geschil

In de Eindstand Landelijke Jeugd is door de KNZB Competitieleader vastgesteld dat de teams van de verenigingen UZSC, ZVL en Het Ravijn de top drie van de Final6 vormen. Al deze drie teams hebben 30 wedstrijdpunten behaald. Dat heeft het gevolg dat door de toepassing van artikel 14 Reglement E Waterpolo (hierna ook te noemen “artikel 14”) de rangorde van deze drie teams in het klassement moet worden vastgesteld. De KNZB competitieleader is van mening dat in volgorde van de rangorde UZSC, ZVL en Het Ravijn de top één, twee en drie van de Final6 vormen. Appellant betwist deze rangorde en zij is – kort samengevat - van mening dat de interpretatie van artikel 14 ertoe leidt dat ZVL nummer één is. Over de interpretatie van artikel 14 verschillen de competitieleader en appellant van mening en de Commissie van Beroep doet in deze zaak een uitspraak over dit geschil. De wederzijdse standpunten komen in het navolgende aan de orde.

De beoordeling van het geschil

1. Artikel 14 van het Reglement E luidt als volgt:

14 Beslissing bij gelijke stand

14.1 Wanneer in dezelfde afdeling 2 of meer ploegen een gelijk aantal wedstrijdpunten hebben behaald, zal de uiteindelijke rangorde met toepassing van de volgorde van a naar h als volgt worden vastgesteld:

a de hoogstgeplaatste wordt de ploeg, die in wedstrijden tegen de gelijk geëindigde opponent(en) de meeste wedstrijdpunten heeft behaald;

b Als er als gevolg van de competitie-indeling (bijv. anderhalve competitie) een ongelijk aantal uit- en thuiswedstrijden is gespeeld, zal bij een gelijke eindstand alleen de eerst gespeelde onderlinge uiten thuiswedstrijd meetellen voor het bepalen van de eindvolgorde;

c in het geval, dat het voorgaande geen oplossing biedt, wordt de rangorde bepaald aan de hand van het hoogste doelsaldo uit de tegen elkaar gespeelde wedstrijden, d.w.z. het grootste verschil tussen het aantal doelpunten "vóór" verminderd met het aantal doelpunten "tegen";

d in het geval dat het voorgaande geen oplossing biedt, zal de ploeg die in de tegen elkaar gespeelde wedstrijden de meeste doelpunten heeft gescoord, als hoogste worden geplaatst;

e in het geval dat het voorgaande geen oplossing biedt, zal de ploeg die in de uitwedstrijd(en) van de tegen elkaar gespeelde wedstrijd(en) het grootste aantal doelpunten heeft gescoord, als hoogste worden geplaatst;

f in het geval dat het voorgaande geen oplossing biedt, geldt als hoogstgeplaatste de ploeg, die in de gehele competitie het hoogste doelsaldo heeft;

g in het geval dat het voorgaande geen oplossing biedt, zal de ploeg welke het hoogste aantal doelpunten heeft gescoord, als hoogste worden geplaatst;

h in het geval dat het voorgaande geen oplossing biedt, zal de vaststelling van de hoogst geplaatste door middel van een beslissingswedstrijd op neutraal terrein plaatsvinden; indien deze wedstrijd ineen gelijk spel eindigt, volgen er strafworpen volgens artikel WP.11.3. Het bondsbestuur is verantwoordelijk voor de kosten en organisatie van deze beslissingswedstrijd.

2. De toepassing van artikel 14 sub a biedt voor het vaststellen van de rangorde geen oplossing, omdat de drie teams in de wedstrijden onderling tegen elkaar elk zes punten behaalden. Vervolgens dient op grond van artikel 14c de rangorde worden bepaald op basis van het onderlinge doelsaldo. Wat betreft het doelsaldo is de score van UZSC en ZVL 6 positief (+6) en van Het Ravijn 12 negatief (-12). Dat betekent dat artikel 14c voor de rangorde tussen UZSC en ZVL geen oplossing biedt. Voor wat betreft het vaststellen van de rangorde tussen UZSC en ZVL dient vervolgens artikel 14d een oplossing te bieden. In de tussen deze twee ploegen tegen elkaar gespeelde wedstrijden heeft UZSC een hoger doelsaldo (12) dan ZVL (11). Dat betekent dat de rangorde als volgt luidt: UZSC (1), ZVL (2) en Het Ravijn (3).
3. Voor de stelling van appellant dat de woorden "*in het geval dat het voorgaande geen oplossing biedt*", als bedoeld in artikel 14d, betekenen dat bij de afweging op grond van dit artikel 14d niet de twee maar de drie teams betrokken zouden moeten zijn, bestaat onvoldoende grondslag. De Commissie van Beroep onderschrijft de interpretatie van art. 14 door de Tuchtcommissie in haar overweging 3.5, dat een redelijke uitleg van artikel 14 met zich brengt dat de opvolgende paragrafen van dit artikel bedoeld zijn een verzwarend criterium te vormen. Men kan het ook anders zeggen: artikel 14c biedt weliswaar geen oplossing voor de rangorde tussen UZSC en ZVL, maar wel voor de rangorde tussen deze twee teams enerzijds en Het Ravijn anderzijds. Bij de toepassing van artikel 14d speelt de positie van Het Ravijn geen rol meer, dit team is immers door de toepassing van artikel 14c al afgevalen.
4. Ter onderbouwing van haar stelling heeft appellant zich onder meer beroepen op artikel 9.3.1. van de in aanvulling op de LEN General Event Rules opgestelde Regulations European Waterpolo Cups for Club Teams van juli 2018. In de visie van appellant zou art. 9.3.1. lid b van deze regelgeving haar standpunt onderschrijven. De Commissie van Beroep constateert dat deze regelgeving is geschreven voor een andersoortige competitie dan de onderhavige. Daaraan kan worden toegevoegd dat artikel 9.3.1. een onderscheid maakt tussen het bepalen van de rangorde in het geval er twee teams overblijven(artikel 9.3.1. sub a) enerzijds en de situatie waarin er meer teams overblijven (artikel 9.3.1. sub b) anderzijds. Een dergelijk onderscheid kent artikel 14 niet. Dat maakt de inhoud van beide artikelen onvergelijkbaar. Tenslotte staat het voor de Commissie van Beroep niet vast dat ook ten aanzien van artikel 9.3.1. het hiervoor genoemde verzwarende criterium niet zou kunnen gelden, zoals appellant betoogt.

5. Met beslissing

Het beroep van appellante tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie d.d. 2 juni 2022 wordt niet gehonoreerd en de door de Competitieleider genoemde rangorde blijft in stand.

Nieuwegein, 9 juni 2022

mr. J.R. Berculo, voorzitter

mr. F.W. Drost, lid

mr. F.L. Cavalje- van der Ham, secretaris